

Varhaiskesä on pensaiden ja puiden siistimisen aikaa. Se on Jukka Jouhkin vahvaa osaamista.

Sirpa Ryyppö

Jukan vinkit työnhakuun

- 1 Mene paikalle. Pyri sähköpostien sijaan henkilökohtaiseen kontaktiin.
- 2 Tee asiat selviksi. Käytä kynää ja paperia, tarvittaessa tulkkia.
- 3 Käytä taustatukea. Minua auttoi aikanaan isä. Tukena voi olla omaisten ohella vaikka kuuleva ystävä.

Työnantajan tuet vammalsen työllistämiseen

Työolosuhteiden järjestelytuki: Tukea voi saada, jos työntekijä tarvitsee vamman tai sairauden takia erityisiä työvälineitä, kalusteita tai olosuhteiden muutoksia.

Työvalmennus: Työvalmentaja tukee henkilöä, jolla on vaikeuksia selvittää työstään, palata tai rekrytoitua työelämään vamman tai sairauden takia.

Palkkatuki: Tarkoitettu työttömän työnhakijan työllistämiseksi silloin, kun hänellä on vaikeuksia työllistyä esimerkiksi sairauden tai vamman takia.

Lisätietoa tuista: eri vammaisjärjestöt; vates.fi

Pomon piilokamera

YHTÄKKIÄ liikkeeseen asennettiin kamerat. Vähän ajan päästä myymälään alkoi tulla soitto- ja esimieheltä, joka ei ollut paikalla. Silti hän oli todella perillä siitä, mitä työpaikalla tapahtui. Vessassakäynnin ajaksi liike piti sulkea. Kun työntekijä sitten teki niin, tuli soitto, ettei saa käydä niin useasti vessassa. Tuntui, kun esimies olisi kulkenut perässä. Työntekijää alkoi ahdistaa, koska hän koki olensa valvovan silmän alla. Ei voinut olla omaa itsensä. Koko ajan mietti, seuraako esimies.

Näin myyjä kuvailee muutaman vuoden takaista kokemusta kameravalvonnasta työpaikalla. Saako työnantaja valvoa työntekijöitään miten vaan? Ei saa. Seuraava Pam-lehti 8/16 ilmestyy 27.6.

Kaiken maailman kysymyksiä. Oikea vastaus: a) 383

”Kyllä minä kukille mielessäni puhun”

Puutarhan hoito on jokioislaisen Jukka Jouhkin vahvaa aluetta kiinteistöhoitajan ammatissa. Syntymästään asti kuuron miehen apuvälineitä ovat älypuhelin, kynä ja paperi sekä välitön ote elämään.

JUKKA JOUHKI, 56, elää hiljaisessa maailmassa. Hän ei tarvitse kuulonsuojaimia leikattaessaan pensaita forssalaisen taloyhtiön pihamaalla, vaikka työpaikalla ollaan suojavarusteista tarkkoja.

Kuurous ei ole Jouhkielle sitä, että jotain puuttuisi. Kun on ollut syntymästään asti kuuro, ei kuulemista kaipaakaan.

– En koe olevani ”vammainen”. En vain kuule.

JUKKA JOUHKI valmistui aikanaan varasto- ja puistotyöntekijäksi oppisopimuskoulutuksella Imatralla ja oli pitkään kaupungilla töissä. Sittemmin hän vaihtoi alaa kiinteistöpalveluun, ja

nykyisessä työpaikassaan, RTK-Palvelun Forssan palveluyksikössä, hän on ollut 5 vuotta.

Kiinteistöhoitajan työssä on Jouhkista mukavaa se, että kun tehtävät on sovittu, jokainen hoitaa omien kohteidensa hommat pääasiassa itsekseen. Sen verran työnkuvaa on räätälöity, ettei hänen tarvitse mennä asukkaiden koteihin yksin eikä vaihtaa nimikylttejä oviin. Työt ovat enimmäkseen ulkotöitä. Kaikilta muilta osin hänen työsuhteensa on kuten muillakin, eikä työnantaja ole hakenut vammaisten työllistämiseen tarkoitettuja tukia.

– Tykkään tehdä työtä käsilläni.

– Pihatyöt sopivat muutenkin luonteelleni, saan käyttää voimaa. Eikä puiden kanssa tarvitse kommunikoida.

Mutta eikö kukille pitäisi puhua, jotta ne kukoistaisivat?

– Juu, kyllä minä niille mielessäni puhun, mies vastaa hymyillen.

Jouhkin vastuualue laajenee, sillä hyvistä puutarhatyöntekijöistä on alueella pulaa. Tähän asti hänen kohteensa ovat olleet Forssassa ja viime aikoina myös Hämeenlinnassa, mutta nyt kestästä lähtien niitä tulee vielä Riihimäeltäkin.

JOUHKI TIETÄÄ, ettei työllistyminen ole kai-

kille kuuroille helppoa. Noin 1300:n viittomakielisen työikäisen joukosta on työttömänä lähes neljännes. Koko työikäisen väestön työttömyysaste on reilut 10 %. Luullaankin yrityksissä, että kuulovammaisen tulo jotenkin sekoittaisi koko työyhteisön konseptit?

– En ole kokenut työnhakua vaikeaksi, Jouhki sanoo. Hän on aina pyrkinyt työnhakutilanteessa keskustelemaan kasvatustien. Silloin pääsee parhaiten tuomaan esiin omat vahvuutensa.

Kaikki ammatit eivät tietyistä sovi, jos ei kuule tai jos kuulee kovin huonosti. Mutta tuskin kukaan edes hakee sellaisia töitä, joihin ei kykene – sen enempää kuuro kuin kuulevakaan.

Jouhki vierastaa kaikenlaisten leimojen lyömistä ihmiseen. Kaikki ovat erilaisia, eikä ole mitään tietynlaista ”kuurojen joukkoa”.

– Eikä kuurous ole este millekään.

MEILLÄ ON haastattelussa apunamme viittomakielen tulkki. Jouhki tarvitsee normaaliarjessa tulkkia vain viikkopalaverissa. Palvelupäällikkö **Piia Viitanen** kirjoittaa hänelle yleensä kokousten asioita etukäteen, jotta osallistuminen olisi helpompaa. Tavallinen kommunikointi esimiehen ja työkalvereiden kanssa sujuu kirjoittamalla paperille tai tekstiviestein. Äly-

puhelin on osoittautunut verrattomaksi keksinnöksi: sillä voi viestittelyn lisäksi ottaa kuvan vaikka töhritystä kohteesta ja lähettää eteenpäin esimiehelle, joka hoitaa asian kuntoon. Työyhteisöön on myös syntynyt eräänlainen viittomakieli. Nytkin Jouhkin työkalveri käy välillä neuvotteluhuoneen ovella sopimassa jostain loppupäivän asiasta. Kädet käyvät.

Vaikka Jouhki tekee työnsä lähinnä omissa oloissaan, kuulevien maailmasta on aina hyvä päästä iltainen kotiin. Perhe on kutistunut kahteen aikuiseen, sillä neljä lasta ovat jo omillaan. Jouhkilta riittää mielenkiintoa puutarhanhoitoon vielä työpäivän jälkeenkin.

FORSSASSA KENENKÄÄN konseptit eivät ole menneet sekaisin, vaikka yksi työyhteisöstä ei kuule sanaakaan. Ulkopuolisesta tuntuu paremminkin, että kaikki ovat saaneet jotakin kyvyn kuunnella ja halun käsitellä asiat niin, että ne tulevat kaikille selväksi.

Jouhki jää kuvaustuokion jälkeen taloyhtiön pihamaalle siistimään pensasaitaa. Mummut ja papat kulkevat tutun miehen ohi, nostavat käntensä tervehdykseen ja jatkavat matkaansa.

Tiina Ritala

Viittomakielen tulkkaukset: Nina Maisala

